

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Táboře rozhodl samosoudcem Mgr. Martinem Prokopem v hlavním líčení konaném dne 21. května 2021

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], narozen [datum] v [obec], trvale bytem [adresa obžalovaného], nezjištěného zaměstnání a pobytu, jako uprchlý zastoupený advokátem JUDr. Pavlem Šedivým,

je vinen, že

v období od 31. 7. 2019 do 22. 1. 2021 v [obec], [obec], okres [okres], ani jinde, ničím nepřispěl na výživu svých nezaopatřených dětí [jméno] [příjmení] – [obec], narozené [datum], a [jméno] [příjmení] - [obec], narozené [datum], u kterých byla rozsudkem Okresního soudu v Chomutově sp. zn. 13 P 69/2013 ze dne 2. 7. 2019 nařízena ústavní výchova, kterou vykonávají v Dětském domově, Základní škole a [ulice] jídelně [obec], ačkoliv si byl této své zákonné vyživovací povinnosti vědom a co do způsobu úhrady a výše mu byla v podobě příspěvku na úhradu péče konkretizována rozhodnutími ředitele uvedeného školského zařízení v částce 871 Kč na každé dítě, rozhodnutí nabyta právní moci dne 31. 7. 2019, k rukám [příjmení] domova, Základní škole a [ulice] jídelně [adresa poškozene] tak na nezletilou [jméno] dluží částku 15 504 Kč a na nezletilou [jméno] částku 14 517 Kč,

tedy

úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce,

čímž spáchal

prečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 6 (šest) měsíců nepodmíněně.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Odůvodnění:

1. Dokazováním v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

2. Vzhledem k tomu, že pobyt obžalovaného nebyl vypátrán a k jeho pobytu zjištěno toliko to, že by se měl zdržovat na území [příjmení] [jméno], bylo řízení vedeno jako řízení proti uprchlému, a to již v přípravném řízení, a hlavní líčení bylo proto konáno v jeho nepřítomnosti. Obžalovaný se tedy k věci nevyjádřil, neboť byl pro orgány činné v trestním řízení nedosažitelný. Ke splnění procesních předpokladů pro vedení řízení proti uprchlému obžalovanému pak soud konstatuje, že reálné místo pobytu obžalovaného se i přes rozsáhlé šetření nepodařilo zjistit, nadto aktuální kontakt na něj nemá ani matka nezletilé ani bývalá pěstounka nezletilé.

I. Důkazní situace

3. Skutkový stav byl zjištěn z čteného úředního záznamu o podaném vysvětlení svědkyně [jméno] [příjmení], jakož i z provedených listinných důkazů, z nichž stěžejními jsou rodný list, rozhodnutí Okresního soudu v Chomutově, rozhodnutí o příspěvku, přehledy placení výživného a přehledy placení příspěvku, zpráva školského zařízení, potvrzení o studiu, dále zprávy úřadu práce a okresní správy sociálního zabezpečení s přílohami, písemnosti vztahující se k exekucím vedeným vůči obžalovanému, výsledek prověrky k bydlišti obžalovaného, rozhodnutí týkající se předchozích odsouzení obžalovaného a jeho osobní výkazy.

4. Soud po provedení a zhodnocení těchto důkazů dospěl k závěru, že má k dispozici dostatečný důkazní materiál, který mu dovoluje ve věci rozhodnout.

II. Skutková zjištění

5. Z rozhodnutí ve věci zbavení rodičovské odpovědnosti, ustanovení poručníka, zrušení pěstounské péče a nařízení ústavní výchovy, rodných listů a opisu rejstříku trestů, je zřejmé, že obžalovaný si byl vědom nejen vyživovací povinnosti, ale i následků jejího neplnění, když za tuto trestnou činnost byl již třikrát odsouzen. Jakkoli nelze zcela prokázat motivaci obžalovaného, jež jej vede k pobytu na dosud neznámém místě, je soud přesvědčen, že obžalovaný, jak již bylo uvedeno výše, si je vědom svých povinností k nezletilým, jakož i následků jejich neplnění, přesto, bez jakéhokoli důvodu, neposkytl kontaktní údaje ani pěstounce ani školskému zařízení, ve kterém jsou děti umístěny, aby tak zajistil alespoň částečnou možnost splnění své vyživovací povinnosti. S ohledem na výše řečené soud uzavírá, že jedním z motivů nedosažitelnosti obžalovaného bylo jistě i vyhýbání se plnění vyživovací povinnosti a následkům tohoto jednání, na podkladě čehož lze uzavřít, že podmínky pro vedení řízení proti uprchlému jsou bezesbýtku naplněny.

6. I přes výše odůvodněnou absenci výpovědi obžalovaného pak soud považuje za prokázané, že spáchal jednání, jež je popsáno ve výrokové části tohoto rozsudku, tedy dále rozvedené skutečnosti.

7. Usnesením Okresního soudu v Chomutově ze dne 28. 5. 2019, sp. zn. 13 P 69/2013 - 444, bylo nařízeno předběžné opatření a nezletilá [jméno] [příjmení] - [obec] a nezletilá [jméno] [příjmení] - [obec] byly předány do péče [příjmení] domova, Základní školy a [ulice] jídelny [obec]. Rozsudkem Okresního soudu v Chomutově ze dne 2. 7. 2019, č. j. 13 P 69/2013 - 467, pak bylo rozhodnuto o nařízení ústavní výchovy a jejich umístění do jmenovaného zařízení, rodičům nebyla určena vyživovací povinnost. Z rodných listů nezletilých pak jednoznačně

vyplývá, že obžalovaný je jejich otcem. Tomu byla následně rozhodnutím ředitele [příjmení] domova, Základní školy a [ulice] jídelny ze dne 16. 7. 2019, č. j. 754/2019/SŘ, stanovena povinnost k úhradě příspěvku na úhradu péče poskytované nezletilé [jméno] v částce 871 Kč měsíčně a rozhodnutím ředitele [příjmení] domova, Základní školy a [ulice] jídelny ze dne 16. 7. 2019, [číslo jednací], stanovena povinnost k úhradě příspěvku na úhradu péče poskytované nezletilé [jméno] v částce 871 Kč měsíčně. Z předložených potvrzení o studiu soud seznal, že obě nezletilé dcery obžalovaného dosud navštěvují základní, resp. střední školu.

8. Z podaného vysvětlení pověřeného zaměstnance školského zařízení [anonymizováno] [jméno] [příjmení] je zřejmé, že obžalovaný od počátku pobytu nezletilých dcer v dětském domově dobrovolně neuhradil ničeho, ani je nijak nekontaktoval. O pobytu obžalovaného není dětskému domovu ani nezletilým dcerám nic známo. Z dalších listinných důkazů je nepochybně prokázáno, že obžalovaný příspěvek v žalovaném období dobrovolně rádně nehradil, což vyplývá z přehledu plateb vypracovaného dle údajů dětského domova, kde jsou odečteny i vratky za dny, které nezletilé nestrávily v dětském domově.

9. Majetkové poměry obžalovaného pak byly osvětleny zprávami úřadu práce a okresní správy sociálního zabezpečení včetně jejich příloh. Obžalovaný není veden v evidenci uchazečů o zaměstnání, není veden ani jako OSVC a není ani příjemcem dávek státní sociální podpory. Z písemností týkajících se exekučních řízení vedených proti obžalovanému je zřejmé, že má rozsáhlé dluhy, které není schopen nebo ochoten splácet.

III. Právní posouzení

10. Po právním posouzení ve výroku popsáního jednání soud uzavírá, že je nepochybné, že obžalovaný svým jednáním naplnil znaky skutkové podstaty přečinu zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku, neboť úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než 4 měsíce.

11. Obžalovaný v daném případě může být z hlediska zjištěných majetkových poměrů osobou sociálně slabou, avšak ani případná absence stálého příjmu nemůže vyloučit odpovědnost obžalovaného za neplnění vyživovací povinnosti. Soud si je vědom skutečnosti, že z hlediska trestního práva není rozhodná, resp. soud jí není vázán, výše vyživovací povinnosti stanovená v tomto případě ředitelem jmenovaného dětského domova jako správním orgánem. Nicméně s ohledem na její výši určenou výše citovanými rozhodnutími, která je s ohledem na současný vývoj cen poměrně nízká a zcela jistě neodpovídá nákladům, které souvisí s péčí a výchovou dítěte, soud konstatuje, že vyživovací povinnost takto stanovenou je možno považovat za adekvátní, a to nejen ve vztahu k nezletilým, ale i k obžalovanému. O tom, že bylo v možnostech obžalovaného výživné hradit, rovněž nemá soud pochybnosti, a to již proto, že obžalovaný již několik let nevyužívá systém sociální péče, státu, a musí si tedy být schopen vydělávat na své životní potřeby. V případě, že se obžalovaný nachází dlouhodobě v zahraničí (území [příjmení] [jméno]) je zřejmé, že je schopen si obstarat finanční prostředky na svoji obživu i v zemi, kde jsou tyto náklady výrazně vyšší než v České republice. Je také nutné si uvědomit, že ani případná samotná absence příjmů na straně obžalovaného by nebyla důvodem pro rozhodnutí, že obžalovaný neplnil vyživovací povinnost nezaviněně, neboť je potřeba zohlednit i další aspekty, zejména možnost obžalovaného si zajistit dostatečný příjem k pokrytí nejen jeho životních potřeb, ale i plnění výživného. Obžalovaný se nepokusil, ani částečně, splnit svou vyživovací povinnost jiným způsobem, např. návštěvou, poskytnutím drobných dáreků, apod. Naopak se jako uprchlý skrývá, je nekontaktní a tak se vyhýbá nejen trestnímu stíhání, ale právě i svým dvěma uvedeným vyživovacím povinnostem. Soud tedy uzavírá, že obžalovanému lze přičíst zavinění na v obžalobě popsáném jednání.

IV. Druh a výměra trestu

12. O druhu a výměře trestu soud rozhodoval podle zásad uvedených v ustanovení § 39 trestního zákoníku a posoudil existenci polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definuje ustanovení § 41 a § 42 trestního zákoníku.

13. Jedinou polehčující okolností je v případě obžalovaného skutečnost, že trestným činem způsobil nižší škodu. Přitěžující okolností je naopak doba, po níž se obžalovaný trestné činnosti dopouštěl, jakož i skutečnost, že neplnil vyživovací povinnost vůči dvěma svým nezletilým dětem. Z jeho předchozích odsouzení lze jako k přitěžující okolnosti přihlížet, s ohledem na zákonnou úpravu zahlazení odsouzení a amnestie, již toliko k poslednímu z nich, jímž byl rozhodnutím Okresního soudu v Chomutově ze dne 18. 9. 2019 uznán vinným stejným trestným činem jako v nyní projednávané věci a byl mu uložen trest odnětí svobody ve výměře 12 měsíců s podmíněným odkladem jeho výkonu na dobu 36 měsíců. Nyní projednávané trestné činnosti se tedy dopustil ve zkušební době předchozího odsouzení. Po zvážení všech výše uvedených skutečnostech soud uzavírá, že je na místě obžalovanému uložit represivní trest, když je zřejmé, že trest výchovného charakteru se u něj minul účinkem a obžalovaný je bez jakéhokoliv respektu k autoritám, když se vyhýbá trestnímu řízení. V úvahu tak přichází jedině trest odnětí svobody, jehož délka byla stanovena v jedné polovině zákonné sazby a jeví se jako odpovídající spáchanému trestnému činu i poměrům obžalovaného. K výkonu trestu byl obžalovaný zařazen dle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou. Takto vyměřený trest má soud za dostačující a přiměřený.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve

t řech vyhotoveních.

Tábor 21. května 2021

Mgr. Martin Prokop
předseda soudu

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 5. června 2021.